

Aici ajungem la un punct important care îți poate schimba relația ta cu Dumnezeu într-un mod semnificativ dacă înțelegi acest concept într-un mod adecvat. Motivul pentru care Dumnezeu a dat Legea a fost pentru a aduce conștiința noastră înapoi la locul potrivit, la modul în care Dumnezeu a intenționat-o să funcționeze, în conformitate cu standardul Său. Legea a fost o încercare de "resetare" și de recalibrare a conștiinței. Acesta a fost scopul Legii, respectiv scopul celor zece porunci. Însă religia nu a prins această idee, ci a promovat noțiunea că motivul pentru care Dumnezeu a spus "să nu faci una sau alta" a fost pentru că El a vrut ca tu să împlinești toate aceste porunci, astfel încât să fii neprihănit înaintea Lui. Dar nimeni nu poate ține Legea.

Nimeni nu a împlinit Legea vreodată.

Aceasta s-ar putea să fie o afirmație radicală pentru mulți oameni. Unii dintre voi s-ar putea încă să fiți de părere că Dumnezeu a dat Legea oamenilor pentru ca ei să o împlinească. Nu este adevărat. Niciodată nu vei putea ține Legea. Legea nu a fost dată ca să o împlinești. Ea a fost dată ca să îți arate standardul de moralitate și de perfecțiune al lui Dumnezeu. Dacă te predai Legii, acest lucru va determina conștiința ta să înceapă să funcționeze corect, îți va calibra și regula „sistemul intern de monitorizare morală”.

Încearcă pentru un moment să îți

imaginezi că te afli pe nisipuri

mișcătoare și că te scufunzi, iar toți

ceilalți oameni din jurul tău se află în

aceleași nisipuri mișcătoare. Dacă toți

se scufundă în același ritm,

majoritatea nu vor observa acest lucru,

și astfel viteza de scufundare va fi

relativă deoarece fiecare se compară

cu ceilalți. Însă, dacă există un stâlp cu

marcaje înfipt pe margine unde pământul e solid, chiar dacă toți se scufundă în același ritm,

tu poți să te uiți la acel stâlp și să realizezi următorul lucru: "Mă scufund, treaba e serioasă."

În acest caz, tu ai un punct de referință fix și de neclintit. În același fel, Legea, cu cele zece

porunci, a fost standardul neclintit al lui Dumnezeu de bine și rău, și motivul pentru care El a

dat Legea a fost de a-ți reactiva conștiința și de a te aduce înapoi la poziția în care nu ai mai avea o conștiință insensibilă, rea și întinată, sau o conștiință care a fost distorsionată prin compararea ta cu alți oameni.

Legea a fost dată pentru a-ți arăta binele și răul, și pentru a te condamna. Legea nu a fost dată să te elibereze, ci să te condamne.

2 Corinteni 3:7-9 (NTR)

⁷ Dar dacă *slujba morții*, încrustată în litere, pe table de piatră, a fost cu slavă, astfel încât poporul Israel n-a putut privi la fața lui Moise, din cauza strălucirii trecătoare a feței lui,

⁸ cu cât mai mult este cu slavă *slujba Duhului*?

⁹ Căci, dacă în *slujba aducătoare de condamnare* era slavă, cu mult mai mult *slujba aducătoare de dreptate (neprihănire)* va abunda de slavă!

Cele zece porunci au fost singurele porunci scrise și inscripționate în piatră, după cum este menționat în versetul 7. Acele zece porunci sunt numite *slujba morții* în versetul 7 și *slujba condamnării* în versetul 9. În Noul Testament, Isus a venit să ne dea viață, iar Satan a venit să ne aducă moarte:

Ioan 10:10 (BTF2015)

¹⁰ Hoțul nu vine decât pentru *a fura și a ucide și a nimici*. Eu am venit ca ele să aibă viață și să o aibă din abundență.

În Noul Testament, Isus te-a eliberat de condamnare, dar diavolul și conștiința ta continuă să te condamne. Conștiința e ca un robot care știe numai de bine și rău. Ea știe doar când ai păcătuit, dar nu știe despre înțelepciunea mai înaltă a lui Dumnezeu și despre neprihănirea Sa în Cristos care a șters deja acele păcate cu care conștiința te condamnă:

Romani 8:1 (NTR)

¹ Așadar, acum *nu mai este nici o condamnare* pentru cei ce sunt în Cristos Isus (care nu trăiesc conform cărnii, ci conform Duhului).

Isus care a împlinit toată Legea și a cui viață a fost în completă unitate cu Legea, nu te condamnă când păcătuiești, și totuși Legea te condamnă și a fost mereu în slujba condamnării. Nu Isus este Cel care te condamnă când păcătuiești, ci conștiința ta alimentată de Lege.

1 Corinteni 15:56 (NTR)

⁵⁶ Boldul morții (*sau înțepătură morții*) este păcatul, iar *puterea păcatului este Legea*.

Acest pasaj ne spune că păcatul produce moartea și că puterea păcatului stă în Lege. Înainte de a vorbi despre păcat și Lege, aș vrea să explic puțin ce înseamnă boldul morții, pentru că eu personal nu am înțeles această expresie mulți ani de zile și sunt sigur că sunt și alți creștini care chiar mă ascultă în aceeași situație. Ce înseamnă boldul morții? Traducerea literală a cuvântului "bold" din engleză sau din greacă este "înțepătură" sau "mușcătură". Deja începem să vedem ceva interesant. Practic prima parte a versetului ne spune că păcatul este înțepătura morții. Cum îi înțeapă moartea pe oameni, inclusiv pe credincioși, prin păcat și ce înseamnă acest lucru practic? Când oameni păcătuiesc, moartea însăși îi înțeapă. Acest lucru este similar cu o înțepătură de scorpion sau cu injectarea unei doze de venin în ființa lor. O dată ce înțepătură are loc, moartea începe să le afecteze personalitatea, mintea, gândurile, sentimentele, stările lor de spirit, precum și trupul lor fizic, fără ca ei să-și dea seama măcar, deoarece efectele morții nu se văd de obicei imediat. Cum se manifestă moartea în viața lor? Ei nu își vor pierde mântuirea dacă sunt credincioși cu adevărat, dar moartea va afecta calitatea vieții lor aici pe pământ. Păcatul aduce condamnare și vinovăție care paralizează capacitatea credincioșilor de a-l sluji lui Dumnezeu și oamenilor cu deplină bucurie și pace, deoarece conștiința lor este întinată de păcat. Ei încep să se simtă poate confuzi, deprimați, descurajați, copleșiți sau fără speranță fără niciun motiv și apoi se întrebă de ce li se întâmplă toate aceste lucruri. De asemenea, aceștia își pierd pacea și bucuria și devin slabi în credință atunci când vine vorba de a face față diferitelor situații din

viață. Un motiv pentru care li se întâmplă toate acestea este că moartea s-a infiltrat în ființa acestor oameni prin faptele lor păcătoase și a început să îi afecteze negativ. În mod similar, trupul fizic este afectat încet de moarte. Acești oameni s-ar putea să înceapă să sufere dintr-o dată de anumite boli, să îmbătrânească mai repede, și chiar să moară prematur. Când Adam și Eva au păcătuit, au fost mușcați de moarte și, din acel moment, moartea a început să lucreze în ei. Deși nu toate efectele morții au fost văzute imediat, încet încet fiecare parte a ființei lor a fost afectată de aceasta, până când au murit în cele din urmă chiar și fizic.

Ritmul și frecvența faptelor tale păcătoase accelerează sau încetinesc manifestările morții în viața ta.

Acesta este un motiv pentru care noi, ca și credincioși în Cristos, suntem interesați să umblăm în sfințenie, astfel încât să trăim vieți mai lungi, mai sănătoase, mai fericite și mai bogate și să împlinim chemările și destinele pe care Dumnezeu le-a trasat pentru noi. Acum, să revenim la a doua parte a versetului pe care l-am citit mai devreme, unde se vorbea despre păcat și Lege. Legea nu te-a întărit pe tine în lupta ta împotriva păcatului, ci mai degrabă a întărit păcatul în lupta sa împotriva ta. Cum așa? Ei bine, pe de o parte Legea a elevat standardul de bine și rău și astfel a mărit sensibilitatea conștiinței tale. Pe de altă parte, datorită naturii păcătoase a spiritului tău moștenit de la Adam, atunci când spiritul tău mort a intrat în contact cu o Lege perfectă și sfântă, te-a făcut să eșuezi de fiecare dată. Drept urmare, ea a creat în tine conștiința unui om păcătos care mereu eșuează și are nevoie de Dumnezeu.

Acesta e modul în care Legea a dat putere păcatului: ți-a dat atât înapoi conștiința, cât și o conștiință de om păcătos.

Conștiința sau conștientizarea este puțin diferită de conștiință. Conștiința este o mentalitate, un mod de gândire, sau un cadru al tuturor lucrurilor de care ești conștient(ă) în momentul prezent. Conștiința răspunde la întrebările "Ce anume cunoști? Ce anume știi? Care sunt lucrurile de care ești conștient(ă) și care îți influențează deciziile vieții?", pe când conștiința răspunde la întrebarea "Ce este bine și ce este rău?". Acest proces prin care păcatul a fost întărit împotriva ta este explicat în Romani 7:5 în felul următor:

Romani 7:5 (BTF2015/NTR)

⁵ Fiindcă atunci când eram în fire, *pasiunile păcatoase, care erau stârnite de Lege*, erau la lucru în membrele noastre, pentru a produce rod de moarte.

Cu alte cuvinte, Legea a scos în evidență păcatul și principiul răului care existau deja în oameni, exact ca o reacție chimică. Mulți credincioși cred că Dumnezeu a dat Legea pentru a ne ajuta. E adevărat, ne-a ajutat atunci când ne-am deformat conștiința ca și rasă umană, comparându-ne cu alți oameni, și astfel coborându-ne standardele morale la o stare degradată. În aceste situații, atunci când Dumnezeu a spus "Să nu ...", conștiința ta a fost adusă înapoi unde ar fi trebuit să fie, și tu ai devenit conștient(ă) că ești păcătos (păcătoasă) în totalitatea ființei tale. Acesta a fost un lucru benefic pe care Dumnezeu l-a și intenționat. Însă dezavantajul Legii a fost că ea te-a și condamnat, te-a omorât, și ți-a adus rușine și frică în același fel cum s-a întâmplat și cu Adam și Eva atunci când au primit conștiința la început, care a avut ca rezultate toate aceste efecte negative. Așadar, pe de o parte a fost necesar ca Dumnezeu să dea Legea din cauza conștiinței, dar pe de altă parte, prin Lege, conștiința ta a început să te condamne și continuă să te condamne și astăzi.

Conștiința nu îți spune niciodată nimic încurajator și nici nu te laudă pentru ceva bun ce ai făcut.

Dacă ai făcut nouăzeci și nouă de lucruri bune și doar unul greșit, conștiința îți va arăta doar acel lucru pe care l-ai făcut greșit. Nu-ți va spune niciodată: "Faci bine ce faci; e mult mai bine; te apropii din ce în ce mai tare". Conștiința este acolo să te condamne și să îți arate ce este greșit. Ea are toate aceste efecte negative, dar în Noul Legământ avem ceva mai bun decât conștiința și o cale mai bună de a aborda moralitatea, deși conștiința rămâne ceva de care totuși avem nevoie și în ziua de astăzi.

În acest moment, ai putea spune ceva de genul: "Dacă tot ce spui tu este adevărat și noi trăim în Noul Testament, atunci poate ar trebui să înlăturăm cele zece porunci din tribunale și din toate locurile publice pentru că avem acum o lege mai mare și mai bună". Nu e chiar așa, deoarece nu toți oamenii sunt credincioși născuți din nou în Cristos. Nu toți Îl au pe Duhul Sfânt și nici nu se lasă totdeauna conduși de El, chiar și din rândul credincioșilor. Însă în mod special pentru cei ce nu Îl cunosc pe Dumnezeu, conștiința este singura opreliște sau barieră

pe care o au în calea nelegiurii totale.

1 Timotei 1:8-9 (NTR)

⁸ Știm că Legea este bună, dacă cineva o folosește corect.

⁹ Știm, de asemenea, că *Legea nu este făcută pentru cel drept (sau neprihănit)*, ci pentru cei fără de Lege și pentru cei răzvrățiți, pentru cei neevlavioși și pentru cei păcătoși, pentru cei lipsiți de sfințenie și pentru cei lumești, pentru ucigașii de tată și pentru ucigașii de mamă, pentru ucigașii de oameni.

Așadar, Legea este bună dacă este folosită corect și în contextul potrivit. Avem nevoie de Lege; avem nevoie de acest standard perfect de moralitate, însă noi, credincioșii, ne putem curăța conștiința și putem trăi deasupra ei, la un nivel superior de relaționare cu Dumnezeu și cu oamenii. Cine este o persoană neprihănită? Credinciosul născut din nou. La momentul mântuirii, credincioșii devin neprihănirea lui Dumnezeu în Cristos (2 Corinteni 5:21). Cei ce nu sunt născuți din nou în Cristos au nevoie să știe standardul de bine și rău; ce este sfânt și ce este nelegiuit. Dumnezeu nu a schimbat standardul în Noul Testament; El doar a împlinit Legea prin Isus și ne-a curățat nu pe baza respectării Legii, ci pe baza sângelui vărsat al lui Cristos și a credinței noastre în El. Legea nu ne-a fost dată pentru a ne face drepti înaintea lui Dumnezeu, ci pentru a amplifica conștiința noastră și pentru a ne indica binele și răul, lucru care nu poate decât să întărească păcatul și să ne condamne și mai mult.

Romani 3:19-20 (BTF2015)

¹⁹ Știm însă că oricâte spune Legea, le spune celor sub Lege; ca *fiecare gură să fie astupată și toată lumea să devină vinovată* înaintea lui Dumnezeu.

²⁰ De aceea prin faptele Legii nicio faptură nu va fi declarată dreaptă înaintea Lui; fiindcă prin Lege este *cunoștința păcatului*.

Versetul 19 descrie scopul Legii, și anume că ea fost dată pentru a pune capăt tuturor scuzelor oamenilor și pentru ca întreaga lume să devină vinovată înaintea lui Dumnezeu. În

ziua de azi auzim oameni spunând: "O da, am făcut unele greșeli, dar am fost crescut(ă) într-o familie abuzivă și oamenii au profitat de mine când eram copil". Și astfel dăm vina pe oricine altcineva și orice altceva. Însă Legea nu oferă nici un fel de excepție sau toleranță pentru anumite circumstanțe speciale din cauza cărora ai făcut ce ai făcut. Dacă ai încălcat standardul, ești vinovat(ă). Legea nu are milă deloc; ea ți-a închis gura, a eliminat toate scuzele tale și te-a făcut vinovat(ă) în fața lui Dumnezeu. Legea ți-a dat atât cunoștința despre păcat cât și conștiința prezenței păcatului în viața ta.

Legea ți-a dat conștiința păcatului.

Acest lucru înseamnă că Legea te-a făcut să fii conștient(ă) în mod continuu de natura ta păcătoasă.

Însă, în Noul Testament avem ceva mai bun decât conștiința. Noi, ca și credincioși, nu ar trebui să relaționăm cu Dumnezeu pe baza unei liste de reguli cu ce să facem și ce să nu facem, și pe baza măsurii în care respectăm sau nu acele reguli. Dacă îi permitem Legii și conștiinței să ne condamne, vom continua să rămânem prinși într-un ciclu vicios de păcătuire. Da, este adevărat că natura duhului nostru, care reprezintă centrul ființei noastre, nu mai este păcătoasă. Noi nu mai avem în noi acea predispoziție spre rău la nivelul duhului nostru, și de aceea, când intrăm în contact cu Legea, ea nu ar mai trebui să întărească păcatul în noi ca în trecut, nu-i așa? Desigur. Însă între Lege și spiritul născut din nou se află sufletul cu o minte ce a fost programată în conformitate cu spiritul păcătos pe care l-am avut înainte. Obiceiurile, încredințările și emoțiile noastre au fost impregnate sau îmbibate cu o conștiință a păcatului și din această cauză, când sufletul intră în contact cu Legea, ne determină încă să păcătuim până când reușim să ne reînnoim mințile cu conștiința neprihănirii, cu conștiința naturii noastre schimbate. Mai mult decât atât, noi credincioșii încă trăim într-o lume căzută și încă avem o conștiință care în mod constant are tendința naturală spre conștiința păcatului și spre o trăire sub Lege. Însă, adevărul este că acum noul nostru duh este complet aliniat și în unitate cu Legea. Nu mai există nici un conflict între cele două. Numai mintea mai este cea care trebuie să vină din urmă și să se alinieze cu ceea ce s-a întâmplat în interiorul nostru.

Ascultă / Vizionează / Descarcă

Puteți asculta mesajul audio al acestui articol, puteți urmări mesajul video sau îl puteți descărca în diferite formate (mp3 / mp4 / pdf) de pe următorul link:

[Conștiința și Legea lui Moise](#)